

безъ малко да увѣри и самыѣ привыкли въ таквыѣ работы съгледачи. Лордѣтъ вече бѣше ся увѣрилъ че работата тѣй ся е случила.

— Що ви трѣба, пріятели мои, думаше, тѣй трѣба да е станѣло това; не възможно е ни да си помыслиѣ, не могѣ да убѣдиѣ себе си, че онзи толкозъ добѣръ човѣкъ, Гаина ми е поставилъ този факъ. Работата трѣба да е случайна. Какъвъ Божій гнѣвъ! Този човѣкъ ся виждаше толкозъ добѣръ...

Туй не е Ваша работа, Лорде, рекохѣ съгледачитѣ англійскы. Ный ще останеми тѣзи нощъ тука, и вѣрваме че щемъ вы убѣди да мѣните мнѣніето си за пріятеля си Гаина.

По заповѣдъ на съгледачитѣ, уловеныйтъ Гаиновъ представитель и стражаръ на пустынѣтъ кѣшѣ го запрѣхѣ въ стаѣтъ, дѣто бѣше по-напрѣдъ затворенъ лордѣтъ; заптіетата ся намѣстихѣ обрѣжены по разны мѣста на кѣшѣтъ, и коньетѣ ги вързахѣ отвѣтрѣ плегѣтъ отъ коліетѣ въ широкыйтъ окопъ. А на войнѣтъ заповѣдахѣ да сѣ готовы на първъ заповѣдъ и да бдятъ попрѣмѣнно цѣлъ нощъ.

А като взехѣ тѣзи стодны мѣркъ, съгледачитѣ казахѣ на лорда.

— Сега нѣма ли да полегнимъ да поспимъ?

— А че не ми ся спа, пріятели мои!

— Огпочинѣте ся поне на малко! Тука, въ еднѣ отъ стаитѣ, гледамъ четири хубавы кровати, рече единъ отъ съгледачитѣ.

— Азъ ще ся истегнѣ на кроватьтъ си и ще прѣмѣтамъ прѣзъ умъ разны работы. Ето кое могѣ да направѣмъ за хатѣрътъ Ви.

И влѣзе съ избавителитѣ си въ речениѣтъ стаѣ. Тогазъ двамата съгледачи, уморени отъ пѣтъ и неспаніе, легнѣхѣ и захѣркахѣ слѣдъ малко; а лордѣтъ бѣлнуваше на кроватьтъ си като си припомнише Магдалинѣ.

Бѣше вече срѣдъ нощъ, когато внезапно свѣщѣта угаснѣ, отъ едно силно духаніе и счу ся едно леко прискръцнованіе.

Лордѣтъ ся намѣри сѣднѣлъ и стреснѣлъ, но мракѣтъ бѣше толкозъ дълбокъ щото не можѣ да види нищо. Чинеше му ся само че види сѣнѣкы конто ходихѣ излеко въ стаѣтъ. Струваше му ся еще че чува нѣкакво подземно тѣтнѣгѣе и нищо повече.

Лошето положеніе даде коражъ на Лорда, който опы-